

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXIII. évfolyam 6. szám

2013. június

SZOLGÁLAT

A „szolgálat” egyike a legelkoptatottabb keresztyén szavainknak. Sokszor használjuk olyan megnyilvánulásokra is, amelyekhez jó esetben semmi köze, de nem egyszer egyenesen annak karikatúrája. Ezért aztán súlytalanná vált, pedig helyesen értelmezve megkerülhetetlen Jézus követésében.

Isten szolgálata – az általa megelőlegezett sok-sok áldás ellenére is – önkéntességen alapszik (Józs 24,13-15). Többek között ezért is látom ellentmondásosnak, ha a hiúságra vagy bármilyen más emberi gyengeségre rájátszva próbáljuk motiválni egymást Isten országának építésében.

A bökkenő csak ott van, amikor egy kis csúsztatással az „önkéntes”-ből „önkényes”-t faragunk, mert ezzel, a szóképileg csekély átalakítással a szolgálat lényege vész oda; mi több: megcsúfoljuk vele annak eredeti tartalmát.

Most pedig képzelj el azt a szituációt, amikor a legjobb barátodnak szeretnél kedveskedni születésnapja alkalmából. Többször említett már előttem egy zenei előadót, akit régóta szeretne meghallgatni, így szinte tálcán kínálkozik a lehetőség, hogy elvidd magaddal az említett előadó koncertjére. Néhány nappal előtte elmész megvenni rá a jegyeket, de a sorban állás közben megpillantod a pénztár mellett kirakott faliújságon, hogy éppen a barátod születésnapján lesz az általad régen várt musical ösbemutatója is. Beindul a racionalizálás: „Nekem nem annyira tetszik az a másik előadó, de a barátom ízlését ismerve, ő

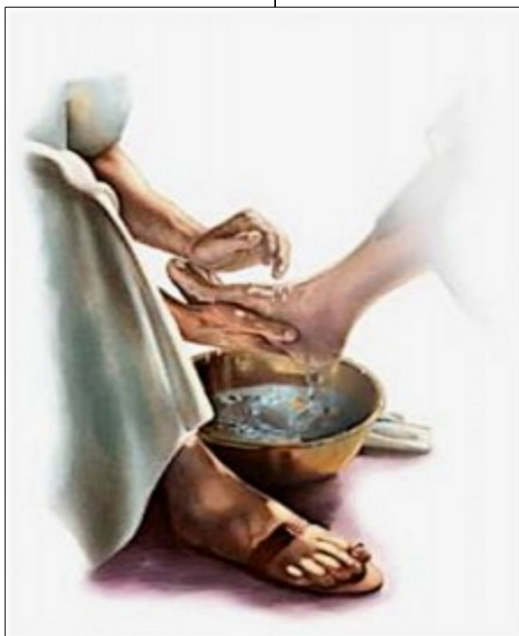
biztosan élvezni fogja ezt a musicalt is...” – nyugtatod meg magad, és eredeti szándékodat egy hirtelen döntéssel megváltoztatva megveszed a jegyeket az általad favorizált előadásra; úgymond neki születésnapjára ajándékként. Nos, valami hasonlóan groteszk dolog történik akkor is, amikor azt mondjuk, hogy Istennek akarunk szolgálni, de közben magunknak kedvezünk. Amikor kialakulhatnak ún. „favorizált szolgálatok”, akkor a fából

vaskarika esete forog fenn, hiszen a szolgálat által megkívánt lelkület, és a szolgálatok közötti válogatás nem egyeztethető össze. – Nem kell minden szolgálathoz különleges ajándék vagy képesség, de mindegyikhez kell alázat és önző énünk feladása. A szolgáló lelkület alapállása ez: „Itt vagyok, rendelkez velem!” (Lk 1,38). Az Istennek való szolgálat sokkal inkább jelent készenlétet és rendelkezésre állást (Jn 2,3-5), mint saját elgondolásaink szerinti folytonos nyüzsgést.

Amikor viszont eljön az ideje a cselekvésnek, minden kifogás és késlekedés bűn.

Amikor azt vállaljuk, hogy Istent szolgáljuk, akkor átadjuk a jogot Neki arra is, hogy Ő mondja meg, mikor, miben, sőt kinek a személyében szolgáljuk Őt.

Az igazi alázat viszont nem csupán Isten felé mutatkozik meg, hanem egymás felé is, és félő, hogy aki nem tud engedelmeskedni embereknek, az valójában nem tud Istennek sem. Amikor Jézus a szeretet kettős parancsáról beszél, akkor elválaszthatatlanul összeköti az Isten és az emberek iránti szeretetet, ezzel az ő szolgálatát az emberek szolgálatával (Mt 25,40). - Sokszor nem is telne tőlünk egymásért, egymásnak, ha nem

Krisztus szeretete mozdítana rá.

„Majd valaki megcsinálja!” - gondoljuk, és ilyen-olyan indokkal eloldalgunk a közkedveltnék éppen nem mondható feladat elől. Minden közösségben (családban, gyülekezetben, iskolai osztályban vagy munkahelyen) vannak olyan nem látványos tevékenységek, amelyek csak akkor kerülnek szóba, ha az elvégzéséhez senki „nem érzett indíttatást”, és ott marad a dolog elvégeztelenül. Amikor én „passzolok” valamit, az mindig más valakinek jelent majd többlet feladatot. – Bizonyos értelemben már az is szolgálat lenne, ha odafigyelnénk arra, hogy ne szolgáltatassuk ki magunkat másokkal! (Ez persze nem jelenti azt, hogy mi nem fogadhatunk el másoktól szolgálatot.)

A leghitelesebb tanítást maga Jézus adta a szolgálatról, mert nem csak beszélt róla, hanem élte, sőt bele is halt abba (Jn 13: 3-5, Mk 10,45): *„felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt véve, körülkötötte magát, azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni, és törölni azzal a kendővel, amellyel körül volt kötve”*. – Itt Ő nem szertartást hagyományozott, hanem lelkületet, hiszen egyszerűen csak szükségét töltött be, amikor poros, izzadt és fáradt lábakat frissített fel. A „felkelt a vacsorától”, meg a „kendőt véve” kifejezések eszembe juttattak egy mai képet: Vacsora után halomba áll a mosatlan edény a mosogatóban. Vajon ki áll fel az asztaltól, és veszi kézbe a mosogató rongyot – mondjuk, a nyaralás kellős közepén...? Mindig ugyanaz a valaki, vagy időnként van egy-egy figyelmes családtag, aki átveszi a feladatot, és kedvesen csak ennyit mond: „Most te pihenj...”?

Egy másik kép: Milyen felemelő és bátorító, amikor a kevésbé látványos gyülekezeti szolgálatokra is vannak olyan önként jelentkezők, akik nem akarnak feltétlenül okosabbak lenni másoknál (pl. abban, hogy mit hogyan lehetett volna jobban szervezni), hanem egyszerűen teszik, amire kéri őket. Aztán lábmosás vagy inkább lélekfürdetés az is, ha sokadszor hallgatjuk végig figyelmesen egy idős testvér történeteit, aki magányában legtöbbször csak a négy fallal tud társalogni, és amikor mi rá tudunk szólni egy órácskát, talán hetekre megfrissül a lelke.

Isten nem a földi sikerskálán méri az életünket! Mi, keresztyének gyakran beleesünk abba a

hibába, hogy a világban tapasztalható mércéket tesszük meg a sikeresség mutatóinak a gyülekezetben is. Isten nem sprintereknek hívott el, hanem hosszútávfutóknak. Emberek előtt látványosan lehet debütálni egy-egy nagy durranással, amikor egy dologba beleadunk apait-anyait. És aztán kidurranunk? Lehet-e ránk számítani kevésbé látványos, sőt kifejezetten kényelmetlen és emberek elismerésével egyáltalán nem kecsegtető feladatokban is? A hit és a hűség szorosan összetartozó fogalmak. (A görögben ugyanaz a szó jelöli.) Akkor tudok kitartani az olyan szolgálatokban is, amit az emberek szeme elől elrejtve kell végezni, és a várható földi siker se kirobbanó, ha biztos vagyok benne, hogy az Isten szemében fontos az a feladat. A hűség átsegít a sikertelennek látszó időszakokon is.

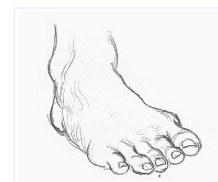
Isten szolgálatában gyakran más a vető, és más az arató. Nem életművet építünk, hanem Isten munkatársaiként az Ő nagy művében egy-egy részfeladatot végzünk. A részek Nála állnak össze egésszé. Mindnyájunkban ott van a vágy az emberek elismerése után, de ahogy növekszik a hitünk, vele együtt növekszik bennünk az Isten elismerése utáni vágy is, és lesz egyre inkább az Ő véleménye a meghatározó. (Ettől még továbbra is jól fog esni, és ad bátorítást, ha emberek is elismerik szolgálatunkat, de nem annak függvénye lesz a szolgálatunk.)

Jézus szolgáló életpéldáját számomra leginkább a földbe hulló és elhaló gabonamag képe fejezi ki (Jn 12,24-25). Ő ezt tanította, és tanítja ma is.

Emlékszem, amint gyerekkoromban szedtük fel a krumplit a földből, és ahogy a kapa egymás után fordította ki a bokrokat, időnként még látni lehetett a rothadt vetőgumót is. Nem volt szép látvány, de körülötte ott virított a kisebb kosárra való öklömnyi új gumó.

Kérdés, hogy mit tartunk fontosnak: azt, amik most vagyunk úgy önmagunkban, vagy amit Isten tud kihozni belőlünk, ha nem támasztunk felé külön feltételeket, csak egyszerűen rendelkezésére bocsátjuk magunkat?

Sólyom Attila

Taníts...

Taníts, Uram, alázatra,
nem hallgatni, csak szavadra!
Taníts, Uram, békességre,
ne hagyd lelkem sötétségben!
Taníts, Uram, csendességre,
vezess el a teljességre!
Taníts, Uram, szeretetre,
hiteles, hívő életre!

Forrás: Poet.hu Seres Gabriella

AZ ÚR ELFOGADJA ÁLDOZATAINKAT!
(1 Krón. 29 9-16)

Izráel és Dávid király számára fontos volt a templom felépítése és az, hogy legyen egy állandó hely ahol a nép ISTENT dicsőítheti. Ez ügy érdekében megnyitották szívüket, pénztárcáikat, összefogtak - mert jó dolognak tartották ennek megvalósítását. Úgy olvassuk, hogy örvendezett a nép és a király is. A biblia egyik legnevesebb hálaadó ünnepélyét látjuk megelevenedni.

Miért örvendeztek?

- mert önként adakoztak az Úrnak,
- mert tiszta szívvel tették mindezt,
- mert volt erejük mindezt megtenni,
- mert megértették, hogy mindenük ami van, amit kaptak azt ajándékba kapták az Úrtól és mindezt felajánlhatják Istennek, az Ő dicsőségére.

Nekünk az újszövetségben élőknek is fontos kell legyen az, hogy Isten háza felépüljön. Fontos, hogy legyen egy épület, ahol együtt dicsérhetjük az Urat! De az épület falain belül emberek, testvérek vannak! Fontos a közösség és annak

gyakorlása. Fontos az egység és az, hogy egy szívvel egy lélekkel egy jó ügy érdekében összefogva tegyük a dolgunkat. Úgy olvassuk, hogy Isten oda ad áldást, ahol egységben lakoznak az Atyafiak. Tudjuk, ha ketten, hárman együtt egy lélekkel egy szívvel vannak, Ő ott van! Mindenünk amink van tőle kaptuk. Gyülekezetünkön belül is mindenki kapott valamilyen ajándékot Istentől. Nem mondhatja egyikünk sem, hogy én semmire sem vagyok jó a közösségben és annak építésében. Igenis valamivel hozzá tudunk járulni az Ő dicsőítéséhez egymás építéséhez. Olyan jó lenne ha ez a lelkület vezérelne minket, ha az lenne a fontos, hogy adjak valamit ha Isten házába megyek! Ne csak kapjak valamit, ne csak fogyasztó legyek, hanem adjak vissza mindabból valamit amit Istentől kaptam. Lehet ez igehirdetés, imaóra vezetés, éneklés, imádkozás, beteglátogatás, bizonyoságtétel, ajtónálló-fogadó szolgálat, perselykihordás és még annyi lehetőség van amivel élhetünk. A kérdés az, hogy tudom-e mi az amit Istennek adhatok, amit szívesen vesz és vár tőlem? Gondolkodjunk el ezen!

Ugyanakkor örülünk a megtapasztalásokért, hogy Ő elfogadja áldozatainkat és meg tudja áldani törekvéseinket. Nem kell ezen dolgok kapcsán nagy dolgokra gondolnunk. A lényeg az, hogy mindezt őszintén, szívesen, önként, tiszta étellel tegyük!

Miért is? Mert azt olvassuk az igében, hogy:

- Ő nem tűr bünt és ünneplést
- Többet ér az engedelmesség az áldozatnál
- Tiszta kezeket emeljünk föl hozzá
- A jókedvű adakozót Ő megáldja!

Serkentsen ez minket, hogy életünket még jobban odaszánjuk Istennek! Álljunk minden erőnkkel, minden tudásunkkal, hűségesen a mi Urunk munkájában.

Kiss Frigyes

Gyülekezeti életképek

Gyülekezeti kirándulás

A Martonvásári kastélyparkban tölthettük pünkösöd másodnapját a gyülekezettel.

A 70 hektáros angolpark nagyon szép és látványos kialakítású. A hatalmas árnyas fák között találhatóak páfrányfenyők, cédrusok, szomorúfüzek, hársak, éger és kőrisek, és még sok más.

sssdasdasA gyönyörű park közepén, kis tavat alakítottak, benne sziget. A szigetre romantikus sétaút vezet, kis fahíddal, közepén szabadtéri színpaddal, ahol nyaranta Beethoven melódiai csendülnek fel a zeneszerző emlékére, aki többször is járt a kastélyban. Itt található a hatalmas mocsári ciprus, melynek az átmérője meghaladja a 4 métert is.

Meglátogattuk az óvodamúzeumot, majd a Beethoven emlékmúzeumot, ami az angolkert övezte kastélyban van. A múzeum a Brunszvik család Beethovennel folytatott levelezéseit, a család és a zeneszerző életéhez fűződő dokumentumokat mutatja be.

A finom ebéd után, a szabadban játszhattunk, beszélgethettünk és élvezhettük a gyönyörű környezetet, a friss levegőt és a napfényt. Én meg vagyok róla győződve hogy Isten számunkra kialakított parkja a mennyország, ennél sokkal szebb és csodálatosabb lesz majd.

Deák Ildikó

Innen – onnan

A HÁLÓ

Egy olasz halászfaluban az egyik fiatal halászfeleség férje hosszú távolléte alatt házasságtörést követett el és az érvényes jog szerint le kellett taszítani őt egy szikláról. A kivégzés előtti estén a megcsalt férj váratlanul hazaérkezett a halfogásból, és értesült a történetről. Kegyelmet kért a falu bírától. Ők azonban könyörtelenek maradtak, és példát akartak statuálni. Másnap hajnalban, napfelkeltekor az egész lakosság összegyűlt a szakadéknál. Felolvasták az ítéletet, azután a hóhér meglökte a megkötözött asszonyt - ő pedig lezuhant a mélybe. Ám a szokásos sikoly, amely ilyenkor rendszerint felhangzott, elmaradt. A megcsalt férj, aki mindennek ellenére szerette a feleségét, éjszaka minden fellelhető halászhálót összecsomózott, és a szikla alatt egy hatalmas hálót feszített ki. Kockára tette az életét, hogy megmentse a feleségét. Amikor a falu bírái ezt meglátták, neki ajándékozták a felesége életét.

Ez a történet nagyszerű módon szemlélteti, mi történt mintegy 2000 évvel ezelőtt a Golgotán. Isten kifeszítette kegyelmének hálóját - szeretetének legfőbb bizonyítékaként!

Még nem késő viszonzni ezt a szeretetet és elfogadni az Ő kegyelmét. Nem kell bűnünk szikláján szétzúzódnunk.

(Werner Bergengrün nyomán)

"...mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani." (Zsolt 130,7)

**MONDD EL
JÉZUSNAK!**

Jézusnak mondd el fájdalmadat,
ha roskad vállad a terhek alatt,
ha szíved bánattól, gondtól nehéz,
ha napról napra több a szenvedés,
mondd el Jézusnak!

Jézusnak mondd el! Hogy bú - baj között
szíved békét leljen és örömet!
Amitől félsz, remegsz, Óhózzá vidd!
Szíved legtitkosabb félelmeit
mondd el Jézusnak!

Jézusnak mondd el! Ha így tettem én,
váratlan segítség indult felém.
Amikor az út már - már éjbe veszett,
Ó, a Magasságos, kivezetett.
Mondd el Jézusnak!

(Otto Bop után Túrmezei Erzsébet)

NEM VAGYOK EGYEDÜL

Mindig emlékezetes marad számomra
egy telefonbeszélgetés. Járt nálam egyszer
valaki, aki amiatt szenvedett kimondhatatlanul,
hogy nem volt senkije.

Amíg éltek a szülei, boldog volt, szinte úgy
érezte magát, mint egy meleg fészekben. Nem
is ment férjhez, minek, hiszen neki olyan jó
idős szüleivel lenni, őket gondozgatni,
szeretetük melegében élni. Egy éven belül
vesztette el mindkettőt. Egyes egyedül maradt
a nagyvilágban. Társasága nem volt,
barátságokat nem kötött, úgy érezte, a férjhez
menésről már lekésett. S egyre kínzóbb, egyre
keservesebb lett számára a magány. Félelmek
és szorongások gyötörték, amikor felkeresett.
Mielőtt elment, kis kártyára írtam számára ezt
az igét, az evangéliumok evangéliumát és arra
kértem, hogy minden este olvassa el.

Egyszer meglehetősen késő este csöng
a telefon. Ez a látogatóm hívott fel. Alig
ismertem fel a hangját, eltűnt belőle minden
feszültség, szomorúság, vontatottság. Csak
annyit mondott: már nekem is van valakim, aki
szeret: az én mennyei Atyám. Érzem, hogy
szeret!

Nem vagyok már egyedül! Köszönöm.

(Gyököcssy Endre)

A MÉRLEG

A jómódú gazda és a szegény ember
megegyeztek egymással. A gazda minden
héten ad 2 kiló túrót a szegény embernek,
aki pedig viszonzásul 2 kiló összegyűjtött
mézet ad.

Ment a csere rendben jó ideig, amíg egyszer
csak a gazda arra gondolt, hogy bizony nem

minden ember tisztességes és meg kellene
mérni amit kap. Úgy hogy mikor legközelebb
vitte a túrót és néhány perc múlva megkapta
a mézet, hazavitte és a pontos mérlegén
megmérte - hát csak másfél kiló volt!

- Felháborodva ment a szegény emberhez és
indulatosan a szemére vetette, hogy becsapta
őt.

A szegény ember lehajtotta fejét és így szólt:
- Nagyon sajnálom, hogy így történt, de én
nagyon szegény ember vagyok. Egy két-
serpenyős mérleget még tudtam venni, de
súlyokra már nem

volt pénzem. Így hát amikor megkaptam
tőled a túrót, kivitem a kamrába, rátettem a
mérleg

serpenyőjére, és a másik serpenyőbe
kimértem az azonos súlyú mézet.

A gazda roppant módon elszégyellte magát
és hazament.

(Közölte: Huszta Anni)

Gondolatok

- *A múlt által csiszolt lencséken keresztül
szemléljük a jövőt. (Mark Stevenson)*
- *Keresni Istent annyi, mint akarni, hogy Ő
megtaláljon.*
- *Csak azok a kapcsolatok lesznek erősek,
mélyek és szeretetteljesek, ahol mindkét fél
a másikat teszi első helyre. (Richard Templar)*
- *Becsüld a Gyerekeket, mert bennük lakozik
a jövő és tiszteld az Időseket, mert az ő
múltjuk a te jelened!*
- *Olyan lesz a jövő, mint amilyen a ma
iskolája. (Szent-Györgyi Albert)*
- *Mindenki lehet nagy ember, mert bárki
képes másokat szolgálni. A szolgálathoz
nem kell egyetemi végzettség. Nem kell
hozzá egyeztetni az alanyt az állítmánnyal.
Csak hálátelt szív kell hozzá, szeretettől
áthatott lélek. (Martin Luther King)*
- *Ha élni akarsz, két karod legyen a híd, és
szavad olyan, ami épít, - de kell, hogy
példa is légy hordozva mások terhére. A
szilárd kötelességtudat a jellem koronája.*
- *Egy idő múltán minden ház tükrözi lakói
személyiségét. (Stephen King)*
- *Valójában semmit sem birtokolsz, csak
örzöl egy darabig. S ha képtelen vagy
továbbadni azokat, akkor azok birtokolnak
téged. Bármilyen legyen is a kincsed, úgy*

*tartsd a markodban, mintha vizet tartanál.
Mert ha megszorítod, eltűnik. Ha
kisajátítod, tönkreteszed. Tartsd szabadon
és örökre a tied marad.*

(Anthony de Mello)

NAPLEMENTE

Csak annyit kérek, engedd meg nekem,
hogy megmaradjon a gyerekszemem,
hogy lássalak, amerre járok,
feléd nevessek, mint a virágok,
s mikor elér a nagy sötétű este,
kapaszkodni tudjak a Te két kezédbe
úgy, mint az ősi, mohos-törzsű fák
próbálják fogni bütykös ágaikkal
az elhanyagolt nappal sugarát.

Szent-Gály Kata

Gyülekezeti programok

június. 09. 17:00 Bibliaköri záró alkalom

június 13. 15:00 Nyugdíjas Klub Előadó:

dr. Reisinger János

irodalomtörténész, egyetemi tanár

június 16. 9:00 Női/Férfi imaóra

június 16. 15:00 Arany Alkony

június 16. 17:00 Mike-duós koncert

június 18. 18:00 Kórházmisszió

június 22. 15:00 Magyar Attila és Madár Tímea
menyegzője

június 23. 9:00 Kiscsoportos biblia-
tanulmányozás

június 23. 17:00 Ifjúsági záró alkalom

június 29. 14:00 Újpest-Belsővárosi Református

Gyülekezet (Budapest, IV.

kerület, Szent István tér 24)

Szarka Tamás és Bögös Réka
menyegzője.

június 29. 9:00 Közös imaóra

június 29. 17:00 Énekkari záró alkalom

július 7. 9:00 Közös imaóra

Ifjúsági programok :

Június 7. ifjúsági klub. Előadó: Kántor Kornél

Június 14. ifjúsági klub. Előadó: Bakos Zoltán

Június 21. ifjúsági évváró alkalom.

Június 28. Nyári időszak:

rendhagyó ifjúsági klub.

facebook oldal

<https://www.facebook.com/jubifi>

Gyülekezetünk betegei

"Boldog az az ember Uram,
akinek te vagy ereje,
aki a te utaidra gondol." (Zsolt 84,6)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-
lelki betegekért ne feledkezzenek meg
imádkozni!

Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa
meghallgatja a hitből fakadó imákat.

Betegeink címe, telefonszáma
Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta
Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Ádány Vince és neje

Ráduly Emil és neje

Gálffy Imre

Rumbold Gyula

Hetzke József

Sebők Györgyné

Husztai Dezső

Sípos Terézia

Kántor Ida

Stubnya Tiborné

Kántor Imréné

Szabó Istvánné

Kiss Tamara

Szalay Mihályné

Liptai Sándorné

Szebeni Gyula és neje

Maczkó Györgyné

Szűcs Borbála

Mészáros Sándor

Tóth Imréné

Nagy Sándor

Vékony József

Oláh Zsolt

Vida Sándorné

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az
igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :

Gyermekbiblikör: vasárnap de. 9:00

Imaóra: vasárnap de. 9:00

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00

Énekóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja
missziós szolgálatokra felszabadítva.

Mindenkit szeretettel várunk!